

мѣреніе бѣше, давно са загаѣда ключаръ-
 тъ, та да откажне нѣкакъ отъ рѣкѣ-ж, и
 ето какъ сподѣчи: той бѣше тѣрилъ въ па-
 звѣ-тѣ си пары, и като са покланаше прѣдъ
 ковчега, дѣто бѣше свата-та ракѣ, о-
 стави да пепадатъ; а ключаръ-тъ, лакомъ за
 пары, десншкомъ захвана да гы сѣира. Сего
 жаловитый баща намѣри врѣма, кѣдъ да
 го сѣгаѣда онзи, и като щаше да цѣлавне
 рѣкѣ-тѣ, стисна съ зѣбы си, та отхапа
 единица членъ (станицѣ) на малкия прѣстъ;
 тѣй, като са помоли доволно, изѣдже скра-
 дванъ, че сподѣчи желаемо-то си. Най-посаѣ
 жалостный день привласа, и неповинна-та
 мома трѣбваше веке да са прѣдаде на
 змѣйовы-тѣ зѣбы. Събранный народъ ча-
 каше съ нетѣрпеніе да гаѣда жертвѣ-тѣ,
 ком-то щаше да погжале звѣрѣ-тѣ; часъ-
 тъ доде, и нажаленный баща водаše дѣще-
 рѣж-си за рѣкѣ, като са промичаше между
 множествомъ-то народъ. Змѣа-тѣ изѣдже съ
 свищеніе и съ зиналы уста да погжале при-
 готвеннѣ-тѣ му жертвѣ. Баща-та стояше
 ванѣ до дѣщерѣж си, съ пванѣ надѣжж, че
 ще сподѣчи намѣреніе-то си; звѣрѣ-тѣ са